

Манукян А. Ж., Марищак О. І., студентки,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гусар О.А., старший викладач

МОЛОДІЖНІ ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Актуальність даної теми визначається тим, що рівень діяльності молодіжних організацій в Україні є показником розвиненої демократії та якості життя суспільства. Процес демократизації спричинив активізацію молоді, можливість самостійної інтерпретації соціального існування та вибір стилю життя, що найбільше підходить до сповідування їхніх цінностей. Молодь є соціальною групою, яка найшвидше пристосовується до інновацій та нездатна терпіти несправедливість. Від стану і розвитку молодіжних організацій певною мірою залежить і рівень розвитку усього суспільства. Саме тому, молодіжний рух надзвичайно важливий для життєдіяльності держави. Він реалізує свою діяльність через організовані громадські, суспільно-політичні та інші структури.

Виходячи з того, що якщо громадські організації є посередниками між державою та громадськістю, то молодіжні громадські організації відповідно є посередниками між державою і молоддю. Вони створюються для відстоювання різноманітних потреб та інтересів молоді. Основними їхніми цілями є захист цих інтересів і потреб, а також мобілізація та інтеграція молодіжних структур на виконання соціально значущих завдань.

У законі України «Про молодіжні і дитячі громадські об'єднання» від 1 грудня 1998 р. є сформульоване і законодавчо визнано поняття «Молодіжних громадських організацій» – це об'єднання громадян віком від 14 до 28 років, метою яких є здійснення діяльності, спрямованої на задоволення і захист своїх законних соціальних, економічних, творчих, духовних та інших суспільних інтересів.[1].

Молодіжні громадські організації як форма прояву соціальної активності молоді переживають разом з українською державою складний період суспільно-політичних та економічних трансформацій. Як пише А. Половинець: «На сучасному етапі організований молодіжний рух в Україні розвивається, інституціонується і формує розвинену систему зі специфічною внутрішньою структурою та механізмами взаємодії із зовнішнім оточенням» [2].

Потрібно зазначити, що через те, що молодіжних громадських організацій існує дуже велика кількість, органам влади (як місцевим, так і державним) варто було б диференціювати підходи та механізми співпраці з

кожним їх різновидом. Український вчений В. Кулік, узагальнюючи, визначив наступні види молодіжних організацій:

— молодіжні фахові об'єднання (Союз Аграрної молоді, Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Асоціація молодих медиків України»);

— організації за інтересами (Рада молодих підприємців України, Асоціація КВН України);

— національно-культурні молодіжні організації (Всеукраїнська Асоціація Молодих Дослідників Фольклору, «Молодіжний Націоналістичний Конгрес»);

— студентські організації (Всеукраїнська асоціація студентів-політологів, Українська Студентська Спілка);

— субкультури сучасної молоді («хіппі», «емо», «готи», «панки», тощо)[3].

Водночас динамічно відбувається процес становлення і розвитку молодіжних організацій. Так, за даними Міністерства юстиції України та Державної реєстраційної служби України кількість легалізованих громадських молодіжних організацій у 2010 р. становить 208 (із них статус міжнародних мають 18, всеукраїнських – 190), а наприклад, у 2013 р. загальна кількість таких організацій становить 232 (із них статус міжнародних мають 20, всеукраїнських – 212).

Домолодіжних громадських організацій також застосовують класифікацію, яка базується на функціях організацій. У науковій літературі використовують шість основних категорій. Їх «розшифровка» виглядає так:

— мобілізація – її метою є залучення фінансових джерел та інших ресурсів для розв'язання якоїсь проблеми (МГО цього типу трапляються в Україні дуже рідко);

— філантропія – організація, яка надає допомогу, перебуває на деякій соціальній відстані від того, хто цю допомогу отримує (наприклад, волонтерські організації);

— посередництво – надання послуг іншим організаціям, встановлення і підтримка зв'язків, а також представницькі функції (це переважно асоційовані структури та спілки молодіжних організацій);

— соціальна солідарність – члени організації є водночас представниками цільової аудиторії, на яку спрямована діяльність (органи студентського самоврядування, об'єднання молодих інвалідів тощо);

— зміна – метою діяльності є зміна певної ситуації, поведінки або ставлення інших до якоїсь проблеми (виховні, екологічні, громадсько-політичні організації);

— творення – метою є висловлення свого «я» в колі інших (об'єднання за інтересами, наприклад клуби інтелектуальних ігор. Ці структури найближчі до неформального молодіжного руху і частково походять з нього) [5].

Отже, конкретні результати діяльності молодіжних громадських організацій залежать від того якими механізмами вони користуються для реалізації їхньої мети. Також, вони є важливим чинником демократичних перетворень у кожній державі.

Література

1. Про молодіжні та дитячі громадські організації: Закон України // Урядовий кур'єр. – 1999. – 12 січня. – № 4. – Ст. 10.

2. Половинець А. М. Молодіжні громадські організації: критерії класифікації [Електронний ресурс] / А. М. Половинець. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/e_journals/dutp/2010_2/txts/10ramokk.pdf.

3. Кулік В. Сучасний організований молодіжний рух в Україні як об'єкт наукового дослідження / В. Кулік. – Режим доступу : <http://politika.org.ua/>.

4. Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2013 році: щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/Poslannia_2013-c7954.pdf

5. Барабаш В. Інституціалізація молодіжного руху України / В. Барабаш // Політ. менеджмент. – 2004. – № 3. – С. 98–111.

УДК 342.766 (043.2)

Мікуло К. Є., Юровський Р. О., студенти,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Нашинець-Наумова А. Ю., к.ю.н.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Ухвалена вперше у 2007 році Стратегія національної безпеки України не стала керівним документом для практичної діяльності органів державної влади, чому завадили їхня зосередженість на досягненні короткострокових політичних і економічних цілей, нехтування потребами стратегічного розвитку суспільства і держави [1]. Внаслідок цього посилюються загрози національній безпеці, послабилася спроможність України захищати свої